

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

Ş.G. BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2025/16250

Karar Tarihi : 4/3/2026

Başkan y. : Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üyeler : Selahaddin MENTEŞ

İrfan FİDAN

Muhterem İNCE

Yılmaz AKÇİL

Raportör : Ayşenur TUNCER

Başvurucu : Ş.G.

Vekili : Av. Simgе ÖZTÜRK AKAR

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, müşterek çocukların yurt dışında bulunan mutad meskenine iade edilmesi nedeniyle aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan başvurucuyla evlenme tarihinde hem Türkiye Cumhuriyeti hem de Hollanda Krallığı vatandaşı olan C.T.nin 2014 yılında yaptıkları evliliklerinden Hollanda'da dünyaya gelen 27/6/2016 doğumlu bir kız çocuklarıyla, 11/5/2017 doğumlu ikiz kız çocukları bulunmaktadır. Taraflar Hollanda'da ikamet ederken 6/8/2018 tarihinde boşanmıştır. Başvurucu, boşanma hükmünün tenfizi için 13/12/2021 tarihinde İzmir 6. Aile Mahkemesinde dava açmıştır. Tarafların boşanmalarına dair yabancı mahkeme ilamının tenfizine 19/7/2022 tarihinde karar verilmiştir. Anılan karar 30/9/2022 tarihinde kesinleşerek boşanma hükmü Türkiye'deki nüfus kayıtlarına işlenmiştir. Başvurucu, müşterek çocuklarla birlikte 23/7/2022 tarihinde Türkiye'ye gelmiştir.

3. Başvurucu, Türkiye'ye geldikten sonra çocukların babası, dönüş tarihi olarak kararlaştırılan 5/9/2022 tarihinde başvurucunun çocuklarla birlikte Hollanda'ya dönmemesi üzerine çocukların rızası hilafına alınulduğu iddiasıyla ve 25/11/1980 tarihli Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair Sözleşme (Lahey Sözleşmesi) uyarınca iade işlemlerinin başlatılması talebiyle Hollanda makamlarına başvurmuştur.

4. Hollanda makamlarının ihbarı üzerine davacı babayı temsilen Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğünün yazısı doğrultusunda İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından İzmir 8. Aile Mahkemesinde (Mahkeme) 28/2/2023 tarihinde çocukların mutad meskene iadesi talebiyle dava açılmıştır. Davanamede müşterek

çocukların anneleri tarafından tatil için Türkiye'ye getirildikleri, dönüş tarihi olarak kararlaştırılan 5/9/2022'den itibaren babanın rızası hilafına Türkiye'de alıkonulmakta oldukları belirtilerek adı geçen çocukların mutlak meskeni olduğu bildirilen Hollanda'da bulunan babalarına iade edilip edilmeyecekleri konusunda karar verilmesi dava ve talep edilmiştir.

5. Davacı vekili; müşterek çocukların anneleri tarafından yurt dışından kaçırılmak sureti ile Türkiye'ye getirilip bir yıldır annenin yanında yaşadıklarını ancak babanın bu duruma rızası olmadığını, bu konuda davacının Hollanda ve Türk makamlarına gereken tüm başvuruları yaptığını, çocukların babalarına karşı kötü söylemlerle ikna edilip korkutulduğunu ve baskı gördüklerini, babanın çocuklarla iletişim kurmasını annenin engellediğini iddia etmiştir. Bunun yanında annenin davacı hakkında asılsız iddialarda bulunduğunu, yapılan soruşturma sonucunda davacı hakkında kovuşturma yapılmasına yer olmadığına dair karar verildiğini belirterek müşterek çocukların iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

6. Başvurucu, davaya ilişkin beyanında Hollanda Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından düzenlenen raporda ve İzmir 6. Aile Mahkemesinde devam etmekte olan velayetin düzenlenmesi davasında alınan sosyal inceleme raporunda çocukların baba hakkındaki beyanlarına yer verildiğini vurgulamıştır. Başvurucu; çocukların beyanlarına ve raporlardaki tespitlere dayanarak babanın çocukların yanında pornografik görüntüler/filmler izlediğini babanın hâlen ailesi ile birlikte oturduğunu, yeni çalışmaya başladığını, babanın çocuklara çıplak görüntüler izletme, ayak yalama gibi davranışlarının çocukların cinsel istismarı konusunda şüphe içeren eylemler olduğunu ifade ederek babanın çocuklara yönelik kötü davranışlarda bulunması nedeniyle çocukların kendi yanında kalması gerektiğini ileri sürmüştür.

7. Mahkeme tarafından anne, baba ve çocuklarla görüşme yapılmak suretiyle sosyal inceleme raporları hazırlanması sağlanmıştır. Raporlarda çocukların birebir bakımını sağlayan kişinin anne olduğu, çocukların özbakım başta olmak üzere gereksinimlerinin sağlıklı şekilde yerine getirildiği, çocukların anne ile sıcak bir ilişkisi olduğu, çocukların baba ile görüşmek istemediklerini beyan ettikleri, kişisel ilişki sürecinde de çocukların babaya tepkisel olduğu belirtilmiştir. Bunun yanında çocukların anne yanında fiziki veya psikolojik bir tehlikeye maruz kalabileceğine dair herhangi bir risk faktörüne ya da risk emaresine rastlanmadığı sonucuna ulaşılma ile birlikte çocukların yaşı ve devam eden eğitimleri sebebiyle anne yanında yaşamalarında sakınca görülmediği, babanın ise çocuklarla yaşam kurma hususunda belirgin bir planı olmadığı, babanın çocuklara yaklaşım konusunda bir danışmanlık desteğine ihtiyaç duyduğu, kişisel ilişki sürecinde de her iki tarafa uzman desteği sağlanarak danışmanlık tedbiri uygulanması gerektiği ifade edilmiştir.

8. Mahkeme 15/6/2023 tarihinde iade talebinin reddine karar vermiştir. Kararda müşterek çocukların sosyal hizmet uzmanıyla yaptıkları görüşmelerde anneleri ile birlikte kalmak istediklerine dair beyanları ve "*çocukların yaşı, devam eden eğitimleri sebebiyle müşterek çocukların velayetinin davalı annede kalmasında bir sakınca görülmemiştir. Müşterek çocukların anne yanında fiziki veya psikolojik bir tehlikeye maruz kalabileceğine dair herhangi bir risk faktörüne ya da risk emaresine rastlanmamıştır. Ayrıca başka bir şekilde müsamaha edilemeyecek bir duruma düşeceği yönünde ciddi bir riske ya da risk emaresine de rastlanmamıştır.*" şeklindeki uzman görüşünün dikkate alındığı belirtilmiştir. Ayrıca çocukların psikososyal ve fiziksel açıdan anne sevgi ve ilgisine ihtiyaç duyacak yaşta oldukları, bu çağda annenin sevgi ve şefkatinden mahrum kalacak olmanın çocukları fiziki ve

psikolojik tehlikeye maruz bırakabileceği, çocuklarla anne ve babanın yarışan menfaatleri arasında dengenin kurulması gerektiği, çocukların üstün yararı ve menfaati gereğince davanın reddine karar verildiği ifade edilmiştir.

9. Davacı baba ve İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı bu karara karşı istinaf kanun yoluna müracaat etmiştir. İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 18. Hukuk Dairesince (Bölge Adliye Mahkemesi) 1/2/2024 tarihinde istinaf başvurusu reddedilmiştir. Karar gerekçesinde anne ile çocukların tatil amaçlı ve babanın da onayı ile yurda geldikleri dolayısıyla kanuna aykırı şekilde getirdikleri hususunun söz konusu olmadığı, çocukların üstün yararı gereğince mutad meskene iadenin reddi şartlarının gerçekleştiği, davanın esasıyla ilgili hükme etki edecek tüm delillerin toplandığı, kanunun olaya uygulanmasında hata yapılmadığı, yeterli, denetime açık, hükme elverişli, dosya içeriğine uygun gerekçe ile karar verilmesinde usul ve kanuna aykırılık olmadığı ifade edilmiştir.

10. Anılan kararın davacı baba tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 2. Hukuk Dairesi (Daire) tarafından 18/4/2024 tarihinde Bölge Adliye Mahkemesi kararının kaldırılmasına ve Mahkeme kararının bozulmasına karar verilmiştir. Kararda anne tarafından çocukların mutad meskenleri olan Hollanda'dan 2022 yaz tatili için Türkiye'ye getirildikleri, Hollanda'ya dönmeleri gereken zamanda geri dönmedikleri, annenin kanundan doğan koruma hakkını ihlal etmek suretiyle müşterek çocukları haksız olarak alıkoyduğu, davacı babanın sözleşme hükümleri uyarınca çocukların mutad meskene iadesinin temini için Hollanda merkezli makamına başvuruda bulunduğu ifade edilmiştir. Bununla birlikte iade isteğinin reddini gerektirecek vahim bir tehlikenin varlığı veya geri dönmeyen çocukları fiziksel ve psikolojik bir tehlikeye maruz bırakacağı ya da başka bir şekilde mütamamla edilemeyecek bir duruma düşüreceğine dair ciddi bir riskin ve sözleşmede kabul edilen diğer iadede kaçınma sebeplerinin varlığının kanıtlanamadığı vurgulanmıştır. Ayrıca Lahey Sözleşmesi'nde küçüğün anne yanında bulunduğu ortama alışması ve yaşı iadede kaçınma sebebi olarak kabul edilmediğinden somut olayda çocukların mutad meskenlerine iadesinin çocuklar açısından ciddi bir risk oluşturacağına ortaya konulması gerektiğine işaret edilmiştir. Sonuçta iade isteğinin reddini gerektirecek sebeplerin somut olayda mevcut olmadığı kanaatine ulaşılarak davanın kabulüne karar verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

11. Mahkeme, bozma kararına uyarak davanın kabulüne ve çocukların mutad meskeni olan babasının bulunduğu Hollanda'ya iadesine karar vermiştir. Başvurucu, karara karşı temyiz yoluna başvurmuştur. Daire 20/2/2025 tarihinde usul ve kanuna uygun olan hükmün onanmasına karar vermiştir.

12. Başvuru konusu olan çocuğun alıkonulması nedeniyle mutad meskene iadesi davası açılmadan önce İzmir 6. Aile Mahkemesince verilen tenfiz kararında çocukların velayetine ilişkin bir düzenleme bulunmadığından ve bu nedenle çocukların velayeti askıda kaldığından İlçe Nüfus Müdürlüğü tarafından velayetin düzenlenmesi için aile mahkemesine ihbarda bulunulmuştur. Yapılan yargılamada 6/6/2023 tarihinde verilen kararla çocukların velayetlerinin anneye verilmesine ve baba ile çocuklar arasında ise refakatçi eşliğinde kişisel ilişki kurulmasına karar verilmiştir. Davalı babanın karara karşı istinaf kanun yoluna başvurması üzerine İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 25. Hukuk Dairesi tarafından verilen 21/10/2024 tarihli kararla kararın kaldırılmasına karar verilmiştir. Kararda babanın alınan sosyal inceleme raporuna itirazları ve annenin yeni eşi hakkındaki iddialarının değerlendirilmesi için anne ve müşterek çocukların yaşadıkları yerde inceleme yapılmak suretiyle uzmanlardan oluşan üç kişilik heyetten müşterek çocukların velayetinin düzenlenmesi konusunda yeniden sosyal inceleme raporu alınıp sonucuna göre karar verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

13. Anılan kararın kaldırılması akabinde yapılan yargılama devam ederken taraflar ilk derece mahkemesine 12/5/2025 tarihli bir protokol sunmuştur. Belirtilen protokolle taraflar ortak velayet, iştirak nafakası miktarı, çocukların fiilen kimin yanında yaşayacakları ve kişisel ilişki kurulması hususlarında anlaşma sağlamıştır. 13/5/2025 tarihinde verilen kararda çocukların ortak velayetlerinin anne ve babaya verilmesine, ortak velayet altındaki müşterek çocukların fiilen başvuru anne ile birlikte yaşamalarına, fiilen anne yanında kalacak olan ortak velayet altındaki müşterek çocuklar ile baba arasındaki şahsi münasebetin tarafların anlaşmaları doğrultusunda kurulmasına karar verilmiştir. Bunun yanında babanın müşterek çocukların bakım ve eğitim giderlerine katkı sağlamak amacıyla her çocuk için iştirak nafakası ödemesine karar verilmiştir.

14. Türkiye'de ikamet eden başvuru anne 23/1/2023 tarihinde yeni bir evlilik yapmış olup bu evlilikten bir kız çocuğu dünyaya gelmiştir. Müşterek çocukların babasının ise 14/10/2024 tarihinde Türk vatandaşlığından çıkmasına izin verilmiş olup baba anılan tarihten itibaren sadece Hollanda Krallığı vatandaşıdır.

15. Başvuru, nihai kararı 28/3/2025 tarihinde tebellüğ ettikten sonra 7/4/2025 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

16. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

17. Anayasa Mahkemesi tarafından 30/4/2025 tarihinde başvuru tedbir talebinin kabulüne karar verilmiştir. Tedbir ara kararında başvuru 8 ve 9 yaşlarındaki kız çocuklarının Hollanda'ya iade edilmesi durumunda yaşamına ya da maddi veya manevi bütünlüğüne yönelik ciddi bir tehlike bulunup bulunmadığının değerlendirilebilmesi için ek bilgi ve belgelere ihtiyaç olduğuna, araştırma sürecinde iade gerçekleştirilmesi hâlinde ise tafelsi imkânsız sonuçlar ortaya çıkabileceğine değinilmiştir. Bu doğrultuda ilgili bilgi ve belgeler toplandıktan sonra yeniden değerlendirilmek üzere bu aşamada tedbir talebinin kabulüne, tedbir kararının kaldırılmasına ilişkin yeni bir karar verilinceye veya başvurunun kabul edilemez olduğuna, başvuru hakkının ihlal edilmediğine ya da başvurunun düşmesine karar verilinceye kadar başvuru kızlarının Hollanda'ya iade edilmesine dair kararın geçici olarak durdurulmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

18. Başvuru; müşterek çocuklarının babasından boşandıktan sonra babanın da rızasını alarak çocuklarıyla Türkiye'de yaşadığını, çocuklarının babası ve bu kişinin ailesinin kendisini tehdit etmesi sebebiyle Hollanda'da dönemediğini, akabinde Türkiye'de yeni bir evlilik yaptığını, bu evliliğinden bir kızı daha olduğunu, çocukların Hollanda'ya iadesine karar verildiği takdirde yeni doğan kardeşlerinden ayrı kalmalarına sebebiyet verileceğini ifade etmiştir. Bunun yanında çocukların bulunduğu yere aidiyet geliştirdiğini, kendisinden ve kardeşlerinden ayrılmalarının psikososyal gelişimleri açısından travmatik sonuçlar doğuracağını belirterek babanın Hollanda'daki yaşam koşulları araştırılmadan karar verildiğini ve çocukların iadesi hâlinde fiziksel veya psikolojik olarak bir tehlikeye maruz kalıp kalmayacakları yönünde araştırma yapılmadığını iddia etmiştir. Anne bakımına, sevgisine ve ilgisine muhtaç, doğumlarından itibaren anne tarafından bakılan çocukların beyanlarında babanın ve babaannelerinin kendilerine yönelik davranışlarıyla ilgili olumsuzlukları belirttiklerini ancak bu beyanların ve düzenlenen sosyal inceleme raporlarındaki görüşlerin dikkate alınmadığını, çocukların Hollanda'ya iade edilmesi hâlinde

ise ailesinden ayrı bir ikametgâhı bulunmayan babanın üç kız çocuğuna bakma imkânının olmadığını, bu nedenle kurum bakımına alınmalarının söz konusu olabileceğini belirten başvuru, aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

19. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; başvuru ile eski eşinin müşterek çocukların velayeti konusunda anlaşmaya vardıkları ve ortak velayetin taraflara verildiği gözönüne alınarak mağduriyetin devam edip etmediğinin değerlendirilmesiyle başvurunun aile hayatına saygı hakkının ihlal edilip edilmediği konusunda yapılacak incelemede Anayasa ve ilgili mevzuat hükümleri ile somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu; Bakanlık görüşüne karşı beyanında Anayasa Mahkemesi tarafından verilen tedbir kararının kendilerine tebliğ edilmediğini, çocukların mutata meskene iadesine ilişkin dava dosyasına gönderilen tedbir kararının diğer vekile tebliğ edildiğini, anılan tedbir kararından haberdar olmadıkları için karşı taraf ile anlaşıp ortak velayeti kabul etmek zorunda kaldıklarını bildirmiştir. Ayrıca başvuru ortak velayet konusunda taraflar anlaşsalar da Lahey Sözleşmesi'nin uygulandığı başvuru konusu yargılamada anayasal güvencelerin gözetilip gözetilmediği noktasında değerlendirme yapılması gerektiğini vurgulamıştır.

20. Başvuru, aile hayatına saygı hakkı kapsamında incelenmiştir.

21. Lahey Sözleşmesi, yasa dışı kaçırılan veya taraf devletlerden birinde alıkonulan çocuğun ivedi şekilde iadesini ve ebeveyn tarafından gerçekleştirilen uluslararası çocuk kaçırma vakalarının çözümü hususunda hızlı bir prosedür öngörmekte ve Lahey Sözleşmesi'nde yer verilen sınırlı sayıdaki istisnai hâller dışında çocuğun bulunduğu ülkenin yetkili makamlarının çocuğu mutata ikametgâhı olan ülkesine ivedi şekilde iade etmesini zorunlu kılmaktadır (*Marcus Frank Cerny* [GK], B. No: 2013/5126, 2/7/2015, §§ 46, 47).

22. Her çocuk, menfaatleri aksini gerektirmedikçe ebeveyni ile doğrudan ve düzenli olarak kişisel ilişkisini sürdürme hakkına sahiptir. Lahey Sözleşmesi de çocuğun geri döndürülmesi, çocuğu ağır fiziksel veya psikolojik zarar riskine maruz bırakmadıkça veya başka bir şekilde katlanılmaz bir duruma sokmadıkça kural olarak kaçırılan çocuğun ivedi olarak iadesini gerektirmekte ve bu şekilde aile ilişkilerinin sürdürülebilirliğini amaçlamaktadır (*Marcus Frank Cerny*, § 75; *Levent Aşıklar* [1. B.], B. No: 2014/13936, 8/3/2018, § 77). Anayasa Mahkemesi, yargılama makamları tarafından izlenen usulü denetleme ve özellikle mahkemelerin Lahey Sözleşmesi hükümlerini yorumlayıp uygularken Anayasa'nın 20. ve 41. maddelerindeki güvenceleri gözetip gözetmediğini belirleme yetkisine sahiptir (*Marcus Frank Cerny*, § 62; *Levent Aşıklar*, § 68).

23. Çocukların ebeveyninden birinin velayet hakkını ihlal etmek suretiyle kaçırılmaları veya alıkonulmaları hâlinde çocukların mutata meskenlerine derhâl iade edilmesi kuraldır. Bu kuralın istisnası Lahey Sözleşmesi'nin 13. maddesine göre alıkonulan çocuğun mutata meskeni tespit edildikten sonra ancak çocuğun iade edilmesinin çocuğu fiziki veya psikolojik bir tehlikeye maruz bırakacağını veya başka bir şekilde müsamaha edilemeyecek bir duruma düşüreceğinin tespit edilmesidir (*Asiye Kovancı* [1. B.], B. No: 2022/25700, 6/3/2024, § 19; benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Aysegül Pervane* [2. B.], B. No: 2017/37155, 30/9/2020, § 38).

24. Öncelikle çocuğun mutata meskene iadesine ilişkin davalarda tarafların koşulları ayrıntılı bir şekilde incelenmeli, tarafların çıkarları ile çocuğun yüksek menfaati arasında bir denge kurulmalı ve sonuç olarak çocuk için en iyi çözümün ne olduğu tespit edilerek karar

verilmelidir. Çocuğun üstün yararına olanın ve mutad meskenin belirlenmesi sürecinde, özellikle anneye bağımlılık çağındaki çocuklar yönünden çocuğun yaşı, anneye yaşadığı yer ve süre, annenin yaşam koşullarına alışma düzeyi ile annenin çocukla birlikte çocuğun iade edileceği ülkede yaşama olanağı olup olmadığı hususları gözetilerek iadesi hâlinde çocuğun maruz kalabileceği risklerin tespit edilmesi gerektiği söylenebilir. Bu kapsamda anneye bağımlılık çağındaki olan ve doğumundan itibaren anne tarafından bakılan çocukların, anne yanındayken alıştığı koşullardan ve anneden koparılarak başka bir ülkeye gönderilmesinin çocuk üzerinde olumsuz etkilerinin olabileceğinin de gözetilmesi gerekir (*Dilek Tsakırıldıs* [1. B.], B. No: 2018/35068, 9/6/2020, § 46).

25. Bu bağlamda somut olayda hazırlanan uzman raporlarında çocukların birebir bakımını sağlayan kişinin anne olduğu, çocukların özbakım başta olmak üzere gereksinimlerinin sağlıklı bir şekilde yerine getirildiği, çocukların anneleri ile sıcak bir ilişkisinin bulunduğu, çocukların baba ile görüşmek istemediklerini beyan ettikleri, kişisel ilişki sürecinde de çocukların babaya yönelik tepkisel olduğu ortaya konmuştur. Bunun yanında çocukların anne yanında fiziki veya psikolojik bir tehlikeye maruz kalabileceğine dair herhangi bir risk faktörüne ya da risk emaresine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmakla birlikte çocukların yaşı ve devam eden eğitimleri sebebiyle anne yanında yaşamalarında sakınca görülmediği ifade edilmiştir. Uzman görüşünde ayrıca babanın çocuklarla yaşam kurma hususunda belirgin bir planı olmadığını belirtildiği gözetildiğinde çocuklar ile anne arasında güven ve sevgi bağının gelişmiş olması, çocukların annenin yanında yeni kurulan aile ortamı içinde yeni doğan kardeşleriyle birlikte yaşamaları, daha önce bireysel olarak yaşamadıkları bir ortamda annelerinden ve kardeşlerinden ayrı kalarak yaşamalarının ise çocukların duygusal olarak örselenerek psikososyal kimlik gelişimleri açısından travmatik sonuçlar doğurabileceği sonucuna ulaşmak mümkündür.

26. Bununla birlikte başvuruçunun eski eşinin çocuklara yönelik kötü davranışlarda bulunduğu, kendisinin tehdit alması nedeniyle Hollanda'ya dönemediğine ve eski eşinin Hollanda'daki yaşam koşullarına ilişkin iddialarda bulunduğu ancak Mahkeme tarafından çocukların babasının yaşam koşulları ve çocukların mutad meskene iadesi hâlinde fiziksel veya psikolojik olarak bir tehlikeye maruz kalıp kalmayacağı yönündeki iddialarla ilgili ayrıca bir araştırma yapılmadığı tespit edilmiştir.

27. Ayrıca somut olayda annenin yeni bir evlilik yaptığı ve bu evlilikten de bir çocuğu olduğu gözetildiğinde mevcut durumda Türkiye'de yaşamın devam etmesiyle kardeş birliğinin sağlandığı görüldüğünden iade hâlinde çocukların anneden ve kardeşleriyle birlikte yaşadığı ortamdaki koparılmasının sakınca içerip içermediğinin değerlendirilmediğine, bu bağlamda Mahkemece çocukların üstün yararı ve Lahey Sözleşmesi birlikte gözönüne alınarak bir sonuca ulaşılmadığına işaret etmek gerekir.

28. Öte yandan çocukların başvuruçunun yanında bulunduğu ortama alışması ve yaş küçüklüğü Lahey Sözleşmesi kapsamında tek başına iadede kaçınma sebebi olarak kabul edilmese de anneye bağımlılık çağındaki küçüklerin anneden koparılarak mutad meskene iade edilmesi durumunda maruz kalabilecekleri fiziki veya psikolojik tehlikelerin somut olayın koşulları bağlamında gözetilmesi de çocuğun üstün yararı ilkesinin gereğidir. Özellikle çocukların iade edilmesi talep edilen mutad meskende çocukların yaşayacağı koşullar ve maruz kalabilecekleri risklerin araştırılmaması ya da tespit yapılamaması durumlarında çocukların mevcut koşullarının değiştirilmesindeki risklerin daha da önem arz edeceği vurgulanmalıdır (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Asiye Kovancı*, § 24). Somut olayda da başvuruçunun tarafından Hollanda'daki yaşam koşulları araştırılmadan çocukların iadesine karar verildiği ve bu durumun hak ihlaline yol açtığı ileri sürüldüğü görülmüştür.

29. Böylelikle ocukların yaşı gereği anneye bağımlı olduğu, doğumdan itibaren çocuklarla annenin hiç ayrılmadıkları, bu süreçte çocukların annenin Türkiye'deki koşullarına uyum sağladığı, annenin çocuklar için bir aile ortamı kurduğu, anne Türkiye'ye geldikten sonra yaptığı evlilikten bir kardeşlerinin daha doğduğu, çocukların anne yanında kardeşleriyle birlikte yaşadıkları hususları gözetildiğinde anneden, kardeşten ve alıştığı koşullardan koparılması hâlinde çocukların psikosozyal kimlik gelişimi açısından nasıl sonuçlar doğacağının yargılama makamlarınca ortaya konmadığı söylenebilir. Sonuç olarak somut olayın koşulları, çocuğun üstün yararı ilkesi ve Lahey Sözleşmesi birlikte gözetilmek suretiyle aile hayatına sayđı hakkı kapsamında ilgili ve yeterli gerekçeyle ve araştırmayla bir değerlendirme yapılmadığı sonucuna ulaşılmıştır (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Asiye Kovancı*, ř 25).

30. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan aile hayatına sayđı hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

31. Başvurucu, ihlalin tespiti ile yeniden yargılama yapılması talebinde bulunmuştur.

32. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iř, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, řř 54-60; *Aliğl Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, řř 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, řř 93-100).

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun niteliği gereği kamuya açık belgelerde başvurucunun kimliğinin RESEN GİZLİ TUTULMASINA,

B. Aile hayatına sayđı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

C. Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan aile hayatına sayđı hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Kararın bir örneğinin aile hayatına sayđı hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İZMİR 8. Aile Mahkemesine (E.2024/380, K.2024/650) GÖNDERİLMESİNE,

